

فصلنامه ادب فارسی

شرایط پذیرش مقاله (راهنمای نویسندگان)

فصلنامه «ادب فارسی» دانشکده ادبیات و علوم انسانی دانشگاه تهران، نشریه‌ای علمی - پژوهشی در حوزه مطالعات ادبی است که چهار شماره در سال منتشر می‌شود.

ویژگیهای کلی مقاله مورد پذیرش:

- مقاله باید نتیجه تحقیقات نویسنده (یا نویسندگان) بوده و در نشریه دیگری منتشر نشده باشد و تا زمانی که داوری آن در این مجله به پایان نرسیده، به مجله دیگری ارسال نشود.
- پذیرش مقاله برای چاپ، پس از تأیید هیئت داوران اعلام خواهد شد.
- چاپ مقاله منوط به تأیید نهایی هیئت تحریریه است.
- ویراستار مجله در ویرایش ادبی و فنی مقاله بدون تغییر در محتوای آن آزاد است.
- مقاله‌های دریافت شده بازگردانده نخواهد شد.
- مسئولیت مطالب مندرج در مقاله به عهده نویسنده است.
- مقاله باید روی کاغذ استاندارد A4، به اندازه (سایز) ۱۳، قلم (فونت) B Nazanin، با ۲۴ سطر در هر صفحه، در محیط واژه‌پرداز WORD 2003 تایپ شده باشد و در سه نسخه به همراه یک پوشه (فایل) و یک نسخه PDF به دفتر مجله ارسال شود.
- نام نویسنده (یا نویسندگان)، مرتبه علمی، دانشگاه محل تدریس یا تحصیل نویسنده یا نویسندگان، نشانی پست الکترونیکی و شماره تلفن آنها در صفحه و پوشه‌ای جداگانه نیز ارائه شود.
- حجم مقاله در مجموع نباید بیش از بیست صفحه باشد.
- در صورتی که مقاله برگرفته از پایان‌نامه نویسنده باشد، ذکر نام استادان راهنما، مشاور و داور ضروری است.
- ارسال مقاله از طریق پست الکترونیکی (E-mail) به آدرس: Jperlit@ut.ac.ir امکان پذیر است.

* مقاله باید شامل بخشهای زیر باشد:

- عنوان: شامل عنوان مقاله که گویا و بیانگر محتوای مقاله باشد. سپس نام و نام‌خانوادگی نویسنده، مرتبه علمی و دانشگاه محل تدریس یا تحصیل وی ذکر شود.
- چکیده: شرح جامعی از مقاله که با لغات محدود (تا ۲۵۰ واژه) شامل تصویری کلی از بیان مسئله، هدف، روش تحقیق و یافته‌ها باشد.

- واژه‌های کلیدی: شامل پنج تا هفت واژه تخصصی که اهمیت آن بیش از سایر واژه‌هاست.
- مقدمه: شامل هدف و ذکر سوابق پژوهشی در حیطه محتوا (به اجمال).
- پیکره اصلی: شامل متن اصلی مقاله، مبانی نظری، بحث و تحلیل و تقسیم بندیهای محتوایی.
- نتیجه‌گیری: شامل نتایج منطقی و مفید مقاله.
- پی‌نوشت: در صورت وجود توضیحات.
- فهرست منابع: ارجاعات مقاله بر مبنای دستورالعمل.
- چکیده انگلیسی: با قلم Times New Roman به اندازه ۱۲ (تا ۲۰۰ واژه).

* شیوه تنظیم متن:

- عناوین بخشهای مختلف فوق، در شروع هر قسمت و با یک سطر سفید از بخش قبلی جدا می‌شود.
- سطر اول زیر هر بخش، نباید با تورفتگی آغاز شود.
- نقل قولهای مستقیم بیش از سه سطر به صورت جدا از متن اصلی و با یک سانتی‌متر تورفتگی از هر طرف و با همان قلم ولی به اندازه ۱۰ نگاشته میشود و در انتهای آن داخل پرانتز ارجاع آن می‌آید.

* شیوه ارجاع به منابع

* ارجاع داخل متن:

- نام خانوادگی مؤلف (یا نام معروف)، تاریخ نشر اثر: صفحه (یا صفحات).
- متن ارجاعی باید داخل گیومه قرار گیرد و نشانی آن به ترتیب فوق، داخل پرانتز قرار گیرد. مثلاً: (زرین کوب، ۱۳۶۸، ج ۲: ۴۲۶)
- در صورتی که در متن به چند اثر از یک نویسنده ارجاع داد شود، هر کدام از آن آثار بر مبنای تفاوت تاریخ نشر آنها تفکیک شده و در منابع پایانی، با نام اثر مشخص خواهند شد.
- در صورتی که به دو اثر چاپ شده از یک مؤلف در یک سال ارجاع داده شود، پس از نام خانوادگی مؤلف، نام اثر و سپس سال آن ذکر شود.

* ارجاع پایانی

ارجاع به کتاب:

- نام خانوادگی مؤلف (یا نام معروف)، نام، تاریخ نشر اثر، نام کتاب، [نام و نام خانوادگی مصحح، مترجم و ...]، نوبت چاپ، نام ناشر، محل نشر.

ارجاع به مقاله:

مقالات دانشنامه‌ها (دایرة المعارف)، فصلنامه‌ها، مجله‌ها و نشریه‌های دیگر:

نام خانوادگی مؤلف، نام، تاریخ نشر اثر، عنوان اصلی مقاله داخل گیومه، [نام و نام خانوادگی مترجم]، عنوان اصلی دانشنامه، فصلنامه، مجله و ... ، دوره انتشار، نام ناشر، محل نشر.

ارجاع به نسخه خطی و اسناد:

نام خانوادگی مؤلف، نام، نام کتاب یا رساله خطی (یا نسخه عکسی)، شماره نسخه، محل نگهداری. (در ارجاع به اسناد تاریخی، عنوان سند، شماره طبقه بندی و دسترسی، نام آرشیو و برای میکروفیلم‌ها، افزون بر مشخصات کتاب، ذکر شماره میکروفیلم و محل نگهداری ضروری است.)

ارجاع به پایان‌نامه:

نام خانوادگی مؤلف، نام، سال دفاع رساله، عنوان رساله، مقطع دفاع شده، نام و نام خانوادگی استاد راهنما، نام دانشگاه و دانشکده محل تحصیل دانشجوی.

ارجاع به وبگاه‌های اینترنتی:

نام خانوادگی مؤلف، نام، تاریخ درج مطلب در وبگاه، عنوان مقاله یا اثر مورد استفاده، نشانی الکترونیکی وبگاه. (ارجاع به چنین مطالبی در حد ضرورت و در زمانی است که منابع مکتوب از آن مورد موجود نباشد.)

سایر نکات:

- اسامی لاتین و نامهایی که تلفظ آنها دشوار است، به صورت آوانگاری در مقابل آنها و داخل پرانتز ذکر می‌شود.
- چنانچه اثری در فهرست منابع بیش از یک سطر را به خود اختصاص دهد، سطر دوم به بعد با یک سانتیمتر فاصله جلوتر از متن ادامه می‌یابد.
- در صورتی که نام مؤلف معلوم نباشد، نام اثر جایگزین آن می‌شود.
- ابتدا منابع فارسی و عربی می‌آید و سپس منابع انگلیسی، فرانسوی و... جداگانه ذکر می‌شود.
- هر توضیح دیگری غیر از ارجاع، در بخش پی‌نوشت می‌آید.
- این بخش قبل از فهرست منابع پایانی قرار می‌گیرد.
- شماره پی‌نوشت‌ها در سرتاسر مقاله باید به صورت پیاپی بیاید و از افراط در توضیح پرهیز شود.

علائم اختصاری:

ج: جلد

هـش: هجری شمسی

هـق: هجری قمری

متو: متولد

فو: متوفی

همان: منبع پیشین

همانجا: منبع پیشین، همان جلد و همان صفحه

ب: بیت

ص: صفحه

صص: صفحات

ق. م: قبل از میلاد

م: میلادی

ش: شماره

د: دوره